

PONOWIAĆ (1) *vb impf*

part praes act ponowiając.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Sprawiać, aby to, co minęło lub mija, zaistniało od nowa, wznowiać [co]: y mi thes the braczką przyazn ponowyayacz wedle ftara^{go} obiczaya y fwoy lyfth dalyfmi y dayem pod zlothą pyeczeczią naschą. LibLeg 10/95v.

Synonim: przywracać.

Formacje współrdzenne cf OBNOWIĆ.

Cf **PONAWIAĆ, PONOWIANY**

LW